

การกระต้างกระตือองของสามีภรรยาและการแก้ไข

﴿النشوز وعلاجه﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

มุหัมมัด อัด-ตุวัยญีรีย

แปลโดย : ริซัลยฺ สะอะ

ผู้ตรวจทาน : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : มุคตะศ็อร อัลฟีกฮิล อิสลามีย

2009 - 1430

islamhouse.com

﴿النشوز وعلاجه﴾

« باللغة التايلاندية »

محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: ريزال أحمد

مراجعة: صافي عثمان

مصدر: مختصر الفقه الإسلامي

2009 - 1430

islamhouse.com

การกระด้างกระเดื่องของสามีภรรยาและการแก้ไข

อัน-นุซุซ หมายถึง การกระด้างกระเดื่อง การที่ภรรยาทรยศต่อสามีโดยไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ของนาง

โดยปกติแล้วจิตใจนั้นได้ถูกสร้างขึ้นมาโดยให้มีนิสัยไม่ชอบทำหน้าที่ของตน แต่ชอบที่จะได้รับสิทธิที่ตนควรได้ และสิ่งที่จะทำให้การไกลเกลี่ยง่ายขึ้นนั้นก็คือต้องกำจัดนิสัยที่เสียนี้ออก และให้ความรู้สึกตรงกันข้ามเข้ามาอยู่แทนที่ นั่นการมีใจกว้างที่จะทำหน้าที่ของตนแก่ผู้อื่น และพอใจกับสิทธิจำนวนหนึ่งที่ตนควรได้รับ ด้วยสิ่งเหล่านั้นเองจะทำให้ทุกอย่าง อดีขึ้น

ลักษณะการเยียวภรรยาที่มีการกระด้างกระเดื่อง

1. เมื่อเห็นว่าภรรยามีท่าทีกระด้างกระเดื่อง เช่นไม่ตอบรับเมื่อสามีชวนหลับนอน หรือ บ่ายเบี่ยงเมื่อสามีต้องการมีความสุขกับนาง หรือตอบรับด้วยความเบื่อและไม่เต็มใจ ก็ขอให้สามี อบรมสั่งสอนภรรยาและกล่าวตักเตือนให้ยำเกรงอัลลอฮ์ และลงโทษสั่งสอนเธอเพียงด้วยสิ่งเบาๆ และง่ายๆ ก่อน แต่ถ้าเธอยังคงกระด้างกระเดื่องต่อไปอีก ให้สามีแยกตัว(ไม่ร่วมหลับนอน)และไม่คุยกับเธอเป็นเวลาสามวัน

หากยังคงเป็นอยู่เช่นนั้นให้สามีตีเธอได้ แต่ต้องไม่รุนแรงและไม่เป็นแผลจำนวนมากหรือ น้อยกว่า แต่ต้องไม่ตีที่หน้า ไม่เหยียดหยามเธอ หากได้ผลด้วยวิธีการดังกล่าวและภรรยากลับมา เหมือนเดิม ก็ต้องละทิ้งจากการต่อว่านางต่อสิ่งที่ผ่านมา

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۖ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ ۗ وَاللَّي تَخَافُونَ سُورَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ ۖ إِنِ اطَّعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾ [النساء / ٣٤].

ความว่า “บรรดาชายนั้น คือผู้ที่ทำหน้าที่ปกครองเลี้ยงดูบรรดาหญิง เนื่องด้วยการที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้บางคนของพวกเขาประเสริฐกว่าอีกบางคน และด้วยการที่พวกเขาได้จ่ายไปจากทรัพย์สินของพวกเขา บรรดากุลสตรีนั้นคือ ผู้จงรักภักดี ผู้รักษาในทุกสิ่งทุกอย่างเมื่อลับหลังสามีเนื่องด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงรักษาไว้ และบรรดาหญิงที่พวกเจ้าหวั่นเกรงในความต้อดั่งของนางนั้น ก็จงกล่าวตักเตือนนาง และทอดทิ้งนางไว้ตามลำพังตรงที่นอน และจงตีนาง แต่ถ้า

นางเชื่อฟังพวกเจ้าแล้ว ก็จงอย่าหาทางเอาเรื่องนาง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรง
สูงส่ง ผู้ทรงเกรียงไกรยิ่ง” (อัน-นินสาฮ์ 34)

2. เมื่อสองสามีภรรยามาร้องเรียนว่า อีกฝ่ายได้ก่อความไม่ยุติธรรมแก่เขา และภรรยา
ยังคงยืนกรานบนความกระด้างกระเดื่อง ยกตนเอง และอยู่ร่วมกันอย่างไม่เป็นสุข จนยากที่จะ
ปรองดองกันได้ ก็ให้แต่งตั้งคณะผู้ตัดสินจากทางฝ่ายภรรยาและทางฝ่ายสามี ให้ทั้งสองพยายาม
หาทางออกเพื่อผลประโยชน์ที่ดีที่สุดสำหรับสองสามีภรรยา นี้ไม่ว่าจะเป็นการปรองดองกันหรือ
แยกทางกัน และไม่ว่าต้องเสียค่าใช้จ่ายหรือไม่เสียค่าใช้จ่าย

3. หากคณะผู้ตัดสินทั้งสองฝ่ายไม่ลงรอยกัน หรือไม่สามารถหาได้ และไม่สามารถไกล่
เกลี่ยสองสามีภรรยาให้ปรองดองกัน ก็ให้ทักฮี้เป็นผู้ตัดสินกรณีของทั้งสอง สั่งยกเลิกการเป็น
คู่ครองของทั้งสองด้วยการบังคับให้เสียค่าใช้จ่ายหรือไม่ก็ได้ ด้วยการพิจารณาตามหลักบัญญัติทาง
ศาสนา อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ

يُرِيدَانِ إِصْلَاحًا يُوَفِّقُ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٥﴾ [النساء/ 35].

ความว่า "และถ้าหากพวกท่านกลัวว่าจะเกิดความแตกแยกระหว่างคู่สามี
ภรรยา ให้พวกท่านส่ง หะกัม (ผู้ตัดสิน) คนหนึ่งมาจากครอบครัวสามี และผู้
ตัดสินไกล่เกลี่ยอีกคนมาจากครอบครัวภรรยา ถ้าหากทั้งสองมีเจตนา
ปรารถนาให้มีการประนีประนอมไกล่เกลี่ยกันแล้วไซ้ อัลลอฮ์จะทรงให้
ความสำเร็จระหว่างทั้งสอง แน่แท้ อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงรู้อย่างถี่ถ้วน"
(อัน-นินสาฮ์ 35)

4. ถ้าหากภรรยามีความรู้สึกว่ามีรังเกียจหรือไม่ให้ความสนใจต่อนาง และนางกลัวว่า
สามีจะทอดทิ้ง นางสามารถที่จะยินยอมไม่รับสิทธิของนางทั้งหมดหรือบางส่วนจากสามีได้ ไม่ว่าจะ
จะเป็นการร่วมหลับนอน ค่าเลี้ยงดู เสื้อผ้า หรืออื่นๆ สำหรับสามีก็สามารถที่จะรับข้อเสนอเหล่านั้น
จากภรรยาได้ ถือเป็นที่ดีกว่าการแยกกันหรือการทะเลาะและขึ้นเสียงกันทุกวัน อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَإِنْ أُمْرَأَةٌ خَافَتْ مِن بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا

بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا

فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ [النساء/ 128].

ความว่า "ถ้าหากภรรยาคนใดกลัวว่าสามีจะกระด้างกระเดื่อง หรือไม่สนใจ
ใยดี ก็ไม่มีบาปใดๆ แก่ทั้งสองที่จะตกลงประนีประนอมกันด้วยข้อเสนออย่าง
ใดอย่างหนึ่ง และการประนีประนอมนั้นเป็นสิ่งที่ดีกว่า และจิตใจคนนั้นถูกให้
มีความตระหนี่มาด้วย และหากพวกเจ้ากระทำดี และมีความยำเกรงแล้ว แท้
จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้อย่างถี่ถ้วนในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน" (อัน-นินสาฮ์ 128)